
HISTORYJALNY (2) *ai*

I sg f historyjalną (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „historyja” utworzony prawdopodobnie na wzór łac. historialis [historialis – co się historyjej należy Mącz 157a; – historykowy Calep; dziejopisowski – historialis s.v. dziejopis Cn]:

Wyrażenie: »wiara historyjalna« = wiara odnosząca się do przeszłości poprzedzającej przyście Chrystusa, nieaktualna (2): nie to wierzył żeby mu grzechy były dla Chrystufa pewnie odpuszczone: ale to iedno wierzył/ co sektarze wiara historyjalną zowu/ iż to wzytko prawda co Bog mowi/ abo obiecuie. WujNT 777, 538.

Cf **HISTORYJSKI, HISTORYKOWY**

ZZie